

Każda świątynia grecka ma plan i konstrukcję ujętą w porządku.

naos - część świątyni zamknięta ścianami

anta - część ściany bocznej wystająca przed ścianę szczytową

cella - główne pomieszczenie naosu

adyton - wydzielona część naosu dostępna z celli

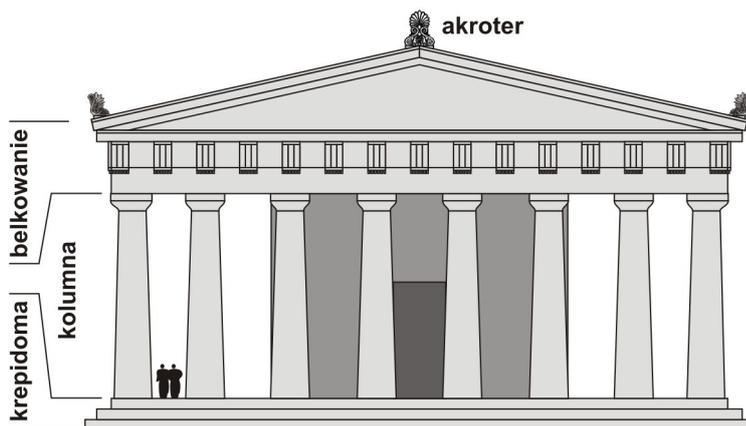
pronaos - przedsionek naosu z kolumnami między antami

opistodomos - przedsionek z tyłu świątyni, ale bez wejścia do celli

peristaza - kolumnada otaczająca naos

pteron - obejście świątyni między naosem a peristazą

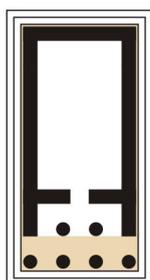
prostyl - kolumnada szczytowa

templum in antis

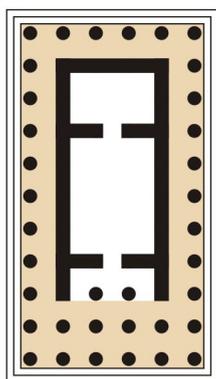
podwójna templum in antis

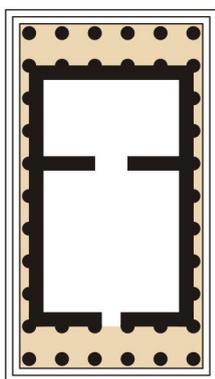
prostylos

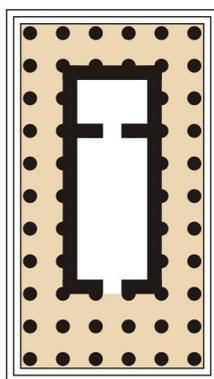
amfiprostylos

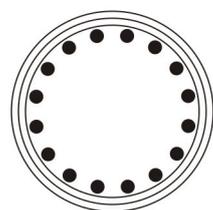
peripteros

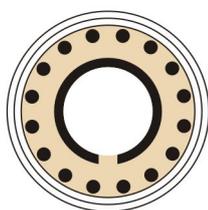
pseudoperipteros

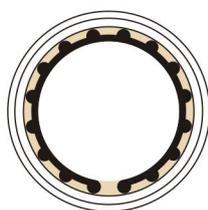
pseudodipteros

monopteros

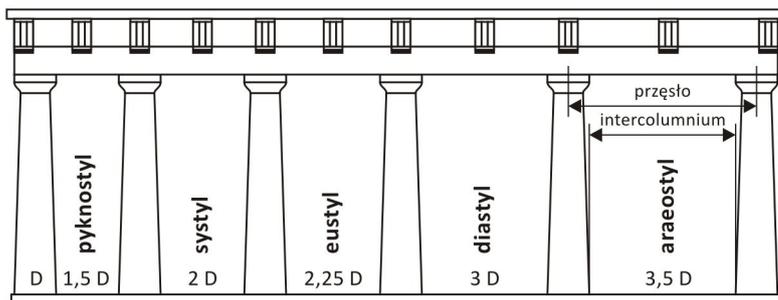

tolos

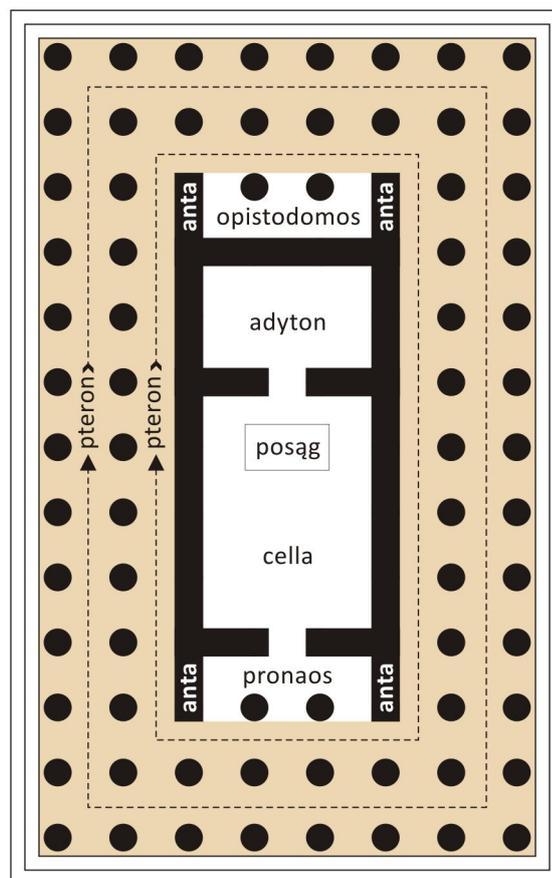

pseudotolos

INTERCOLUMNIUM

Ilości kolumn w prostylu: distyl - 2, tetrastyl - 4, heksastyl - 6, octastyl - 8, dekastyl - 10

dipteros

templum in antis - świątynia w antach (z pronaosem)
podwójna templum in antis - templum in antis z dodanym opistodomosem

prostylos - świątynia z dodanym prostylem

amfiprostylos - świątynia z dwoma prostylami

peripteros - świątynia z jednym obejściem (pteronem)

dipteros - świątynia z dwoma obejściami

pseudoperipteros - peripteros z "udawanym" obejściem

pseudodipteros - dipteros z "udawanym" drugim obejściem

monopteros - świątynia z kolistą kolumnadą bez celli

tolos - świątynia z kolistą cellą i pteronem

pseudotolos - świątynia z kolistą cellą zdobioną półkolumnami "dającymi" pteron